

ת"פ 46963/01/14 - מדינת ישראל נגד ווהיב אבו נאדי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 46963-01-14 מדינת ישראל נ' אבו נאדי

בפני
בעניין: כב' השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ווהיב אבו נאדי

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד לארא נסראללה

ב"כ הנאשם עו"ד סירוטה ועו"ד אבו סבית

הנאשם התייצב

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ושיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

2. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעונש, אולם הוסכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו.

בתום טיעוני ב"כ הצדדים לעונש ובטרם מתן גזר דין, נשלח הנאשם לממונה על עבודות השירות, על מנת שתינתן חוות דעת אודותיו.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. כתב האישום נושא שני אישומים.

הנאשם, סאמר אזברגה (להלן: "סאמר"), סאבר אזברגה (להלן: "סאבר") סלימאן אזברגה (להלן: "סלימאן"), יוסף אזברגה (להלן: "יוסף"), מיטל שמש (להלן: "מיטל") ודב בינדר (להלן: "המתלונן") עבדו בזמנים הרלבנטיים לכתב האישום במפעלי "ספנקריט" באזור התעשייה בפלמחים (להלן: "ספנקריט").

המפעל").

סלימאן וסאבר הינם אחים, סאמר הוא בנו של סלימאן ומיטל היא בת זוגו של סאמר.

המתלונן, סאבר וסלימאן עובדים כנהגי משנה בחברה שיש לה קשרי עבודה עם המפעל ונשלחים על ידי סדרן לבצע עבודות.

אישום ראשון

במהלך חודש נובמבר 2013 ובמועד שאינו ידוע למאשימה, מסר המתלונן לסדרן שהבחין בסלימאן מבצע עבודה פרטית תוך שהוא משתמש במשאית של החברה עבור חברה אחרת. הסדרן הטיח זאת בסלימאן וסאבר והודיע להם על הפסקת עבודתם במפעל.

יומיים לאחר מכן, הגיעו סאבר וסלימאן לחברה ושוחחו עם הסדרן ועם מנהל התפעול בחברה וביקשו לשוב לעבודה. בשיחה אמר סלימאן "**לגבי דב אני אתחשבן איתו על זה שהוא הלשין עליי**". בתגובה, הורה להם מנהל התפעול שלא לשוב עוד לעבודה.

כעבור חודש, התקשר סאבר אל המתלונן ואמר לו שנודע לו שהלשין על אחיו אצל הסדרן ואיים עליו.

שלושה שבועות לאחר מכן, שב סאבר לעבודה במפעל.

עובר ל-2.1.2014 ובמועד שאינו ידוע למאשימה, קשרו סאמר ויוסף קשר לביצוע פשע, הצתת המשאית של המתלונן וגרימת חבלה חמורה למתלונן באמצעות נשק מסוכן או פוגעני אחר וזאת בשל כעסם על חלקו של המתלונן בפיטורי סלימאן.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, הצטיידו בקטנוע מסוג שאינו ידוע למאשימה, קסדות לבנות ושני בקבוקים אותם מילאו בחומר דליק ולתוכם השחילו פיסות נייר לשם האצת הדליקה. באותו מועד, קיבל סאמר ממיטל מידע בדבר שעות הפעילות של המתלונן ומידע אודות סיום עבודתו ושעת הגעתו למפעל.

בתאריך 2.1.2014 סמוך לשעה 18:05 פנו סאמר ויוסף, בצוותא חדא, לנאשם וצירפו אותו לקשר בשל היותו השומר בשער החשמלי של הכניסה והיציאה מהמפעל, שנפתח באמצעות שלט שבשליטתו של הנאשם. תפקידו של הנאשם היה להתעכב בפתיחת השער החשמלי בזמן הגעת המתלונן לשער וזאת, על מנת לאפשר לסאמר ויוסף ולהקל עליהם לפתוח את דלת הנהג ולהשליך בקבוקי תבערה לתוך המשאית של המתלונן, תוך שהם משלחים אש בדבר לא להם וכן ביוזעם כי המתלונן ינהג במשאית והוא עלול להיפגע ממעשה ההצתה.

באותו יום, עובר לשעה 18:22, המתינו סאמר ויוסף בסמוך לשער וחיכו להגעת המתלונן עם המשאית, כשהם עוטים קסדות לראשם וכל אחד מהם אוזח בקבוק תבערה מוכן להצתה. כשהגיע המתלונן סמוך לשער המפעל,

הנאשם התעכב בפתיחת השער והמתלונן נאלץ לעמוד עם משאיתו לפני השער. בשלב זה רצו סאמר ויוסף לעבר המשאית, פתחו את דלת המשאית וכל אחד מהם השליך בקבוק תבערה דולק לעבר המתלונן שישב על כסא הנהג במשאית.

לאחר השלכת שני בקבוקי התבערה הבוערים לתוך המשאית, סגרו סאמר ויוסף את דלת המשאית ונמלטו מהמקום.

המתלונן הצליח להשליך מחוץ למשאית את שני בקבוקי התבערה הדולקים כשאש אחזה בהם ולכבות אותה.

אישום שני

לאחר האירוע נשוא האישום הראשון, זומן סאמר לחקירה במשטרה. הוא הורה לנאשם להיפגש עמו בדחיפות בטרם החקירה המשטרתית.

בהתאם לסיכום ביניהם, השניים נפגשו וסאמר הורה לנאשם כי בעת חקירתו במשטרה לא ישתף פעולה עם החוקרים באומרו: **"אל תגיד כלום, תעשה עצמך שלא שמעת ולא ראית כלום ותמחק את המספר שלי מהפלאפון שלך ואת כל ההודעות בינינו"**.

באותו מעמד, סאמר דרש מהנאשם לבצע את מחיקת ההודעות בפניו, על מנת לוודא שהדבר נעשה. הנאשם נענה לו ועשה כך. סאמר מסר לנאשם כי יתקשר אליו מאוחר יותר ממספר טלפון אחר, זאת כדי שלא ניתן יהיה להתחקות אחר קשר ביניהם. עוד באותו יום התקשר סאמר לנאשם מטלפון השייך לבן דודו ותיחקר אותו אודות הפרטים שמסר בחקירה המשטרתית ווידא שהנאשם לא הפלילו.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם בן 22, רווק. מתגורר ועובד במפעל באיזור התעשייה פלמחים, בו הוא שווה בתנאים מגבילים בגין תיק זה.

הוא סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, החל בלימודי תואר ראשון בתחום שיווק ומינהל עסקים אולם הפסיק לימודיו כעבור שנה, על רקע קשיים כלכליים.

הנאשם עובד למעלה מ-3 שנים במפעל בו ביצע את העבירה, בתפקידים שונים. כשלוש שנים עבד כמאבטח ובחודשים האחרונים הוא עובד כעוזר עגורן. מחוות דעת מעסיקיו עולה כי במהלך עבודתו הוא הפגין יוזמה, מסירות ואחריות ויצר קשרים טובים עם העובדים והנהלה וביצע תפקידיו לשביעות רצון ממוניו.

הנאשם נולד וגדל בשבט בדואי בדרום הארץ. הוריו גרושים. הנאשם תיאר מערכת יחסים תקינה במשפחה. בעקבות גירושי הוריו הוא לקח על עצמו לדאוג לרווחת אחיו הצעירים ולסייע בפרנסת המשפחה.

הנאשם נעדר עבר פלילי ושלל צריכת סמים או אלוהול.

בהתייחסו לעבירה, תיאר הנאשם כי במסגרת תפקידו כמאבטח הונחה על ידי הנאשמים האחרים לעכב את פתיחת השער. סיפר כי פעל מתוך תחושת בלבול, לחץ ואיום ועל כן ניסה לרצותם ולא דיווח על כך למרות שהיה מודע לכך שיהפוך שותף לעבירה וכי המתלונן יכול להיפגע. הנאשם טען כי החליט לפתוח את השער והעיכוב נבע מכשל טכני, הוא מתקשה להציב לעצמו גבולות ושיבש הליכי משפט על רקע חששו מהנאשם הנוסף.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, הבנה למשמעותם, חומרתם והשלכותיהם האפשריות על המתלונן. לדבריו, נטל מטף וסייע למתלונן להיחלץ.

קצינת המבחן שוחחה עם המתלונן טלפונית. המתלונן תיאר היכרותו עם הנאשם ותיאר אותו כבחור חיובי. הוא תיאר כי התנהלותו של הנאשם באירוע הייתה על רקע תחושת לחץ ואיום שחש בסיטואציה הנתונה מול דמויות כוחניות וציין כי הנאשם סייע לחלצו.

קצינת המבחן ציינה כי ייתכן והרקע המשפחתי יצר אצל הנאשם עומס רגשי. התרשמות שירות המבחן היתה שהנאשם בעל ערכים תקינים, ללא דפוסי התנהגות עברייניים אולם בעל אישיות חלשה, מתקשה להתמודד במצבי לחץ ומתח וכנראה נוטה לרצות דמויות כוחניות. להערכת קצינת המבחן, בסביבה חברתית מוגנת ונורמטיבית, הסיכון להישנות עבירות אלימות הוא נמוך. ההערכה היא כי העבירות בוצעו על ידו באימפולסיביות, ללא תכנון מוקדם, בנסיבות בהן חש מאוים והפעיל שיקול דעת לקוי.

מבחינת הסיכון להישנות עבירות אלימות, התרשמה קצינת המבחן כי לא הייתה כוונה לפגיעה ממשית במתלונן, ולנאשם יכולת לגלות אמפתיה ולסייע. בהיעדר מעורבות פלילית קודמת, תפקוד תקין במסגרות שונות, היעדר נוקשות מחשבתית או דפוסי התנהגות אלימים קודמים, היעדר אינדיקציה לשימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים ומערכת תמיכה המתנגדת לאלימות, הסיכון להישנות עבירות אלימות הוא נמוך.

בסופו של תסקיר, נכתב על ידי קצינת המבחן כי נוכח ההתרשמות מרמת סיכון נמוכה במצבו, היא לא באה בהמלצה להטלת צו מבחן. למרות חומרת העבירות, נוכח הנסיבות המיוחדות בהן בוצעו, גילו הצעיר, מאפיינים תפקודיים ורגשיים והיעדר עבר פלילי, כמו גם החשיבות בהמשך העסקתו, באה קצינת המבחן בהמלצה להטיל עליו מע"ת ומאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה מהתקופה המקסימלית הקבועה בחוק. לחילופין, הציעה קצינת המבחן להטיל על הנאשם של"צ בהיקף שעות רחב שיש בו להקטין הסיכון להישנות העבירה

ופיצוי למתלון.

ראיות לעונש

5. מטעם הנאשם העיד המתלון, מר דב בינדר. הוא תיאר את האירוע וסיפר כי כשהגיע לשער הוא היה סגור. שני בחורים עם קסדות של אופנועים פתחו את דלת תא הקבינה שלו וזרקו בקבוקי תבערה פנימה. הוא הספיק לראות אותם בורחים מהמקום עם קטנוע. הוא פתח את הדלת של הנוסע וזרק את בקבוקי התבערה מהרכב אבל האש אחזה בערימת דפים. הוא ניסה לחנוק את האש והנאשם הגיע אליו בריצה, אחרי שפתח את השער עם מטף לכיבוי אש. הנאשם כיבה את השריפה. לטענתו, הנאשם הציל את הרכב המהווה מקור פרנסתו והוא בחור טוב.

המתלון סיפר שלמרות שהיה אמור להעיד נגדו, התנדב להעיד לטובתו כי בסך הכל הנאשם עזר לו.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש

6. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם הודה במסגרת הסדר דיוני בעובדות כתב אישום מתוקן.

לשיטתה, מדובר בעבירת אלימות, קשירת קשר לביצוע עבירת הצתה.

הערכים שנפגעו הם קדושת החיים, זכותו של אדם לשלמות גופו ורכושו ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט, הערך החברתי המוגן הוא בסיס קיומה של מערכת חוק ומשפט. לא אחת נקבע בפסיקה שעבירת הצתה היא מסוכנת, חובקת בתוכה סכנה לחיים, לרכוש ויש בה פוטנציאל הרסני. אדם כזה צריך להרחיק מהחברה.

לגבי מידת הפגיעה, ציינה ב"כ המאשימה כי אומנם בסופו של דבר לא נגרם נזק, והדבר נלקח בחשבון בקביעת מתחם הענישה, בין היתר בשל התנהגותו של הנאשם, אולם יכלה להיגרם פגיעה חמורה מאוד, אלמלא היה מצליח המתלון להוציא את בקבוקי התבערה מהמשאית.

בקביעת מתחם הענישה נלקח בחשבון גם חלקו של הנאשם ומידת ההשפעה של האחר על התנהגותו של הנאשם. חלקו היה קטן יותר, מינורי לעומת האחרים, אולם מדובר בקשירת קשר, כשתפקידו של הנאשם היה לעכב את פתיחת השער. מדובר בחלק קטן ביותר, אך משמעותי משום שאיפשר לאחרים לבצע את זממם.

באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירה, הנזק היה למשאית בלבד. נגרמו סימני פיח במושב הקדמי הימני של המשאית. צריך לקחת בחשבון במקרה זה את הנזק הנפשי שנגרם למתלון. מדובר באירוע טראומטי, שהיווה סכנת חיים.

ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה כי אין מחלוקת שלנאשם לא היה מניע אישי והוא נגרר לאירוע שיזמו האחרים. במצב שבו לא ניסה למנוע את האירוע, אלא חזר למקומו וחיכה שהאירוע יתחיל ולא עשה דבר כדי למנוע, אלא רק לאחר מעשה ניגש לעזור למתלונן, לעיתוי יש משמעות לעניין העונש.

לא הוגשה פסיקה משום שנטען שהאירוע נקודתי ושונה ולא נמצאה פסיקה הולמת.

בהתייחסה לתסקיר, ציינה ב"כ המאשימה כי התסקיר חיובי.

ב"כ המאשימה ציינה כי מתחם העונש ההולם לאירוע כולו, לשני האישומים יחד הוא בין שנת מאסר לשלוש שנות מאסר. לנאשם אין עבר פלילי, חלקו מינורי והעובדה שסייע בסופו של דבר למתלונן מביא למסקנה כי מעשיו של הנאשם נמצאים ברף התחתון של מתחם הענישה.

הנאשם היה עצור 7 ימים.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

7. ב"כ הנאשם ציין לקולא ההודאה במסגרת הסדר הטיעון, גילו הצעיר של הנאשם במועד ביצוע העבירה והיעדר עבר פלילי. כן ציין העובדה שבזכות החלטת הנאשם להודות במסגרת החקירה המשטרתית, התאפשר פענוח המקרה. באשר לנסיבותיו האישיות ציין ב"כ הנאשם כי מדובר במי שסיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה והחל בלימודי תואר ראשון שהופסקו בשל קשיים כלכליים. הוא הפנה לחוות הדעת החיובית של מעסיקיו ולעובדה שעבד לפרנסתו ופרנסת משפחתו.

בהתייחסו לעובדות כתב האישום ציין כי הנאשם נגרר למעשה וכי ניסיונו בחיים היה מועט ולא היו בידיו הכלים להתמודד כראוי מול הבעיה והאתגר. הוא הוסיף וטען כי אין ויכוח שהנאשם פחד וחשש לגורלו, לא פעל כראוי ולא דיווח. עוד ציין כי הנאשם לא היה צד לסכסוך ולא היה מעורב בתכנון ובהכנה של האירוע. הוא הפנה לסרטון המתעד את האירוע וציין כי לא היה עיכוב בפתיחת השער וביקש להגיש את הסרטונים לבית המשפט, לצורך התרשמות מזמני הפתיחה של השער.

לשיטתו, מדברי המתלונן עצמו, ניתן לראות שהנאשם כמעט ולא היה שותף באירוע.

ב"כ הנאשם ביקש להבדיל בין הנאשמים האחרים לנאשם וטען שגם ללא הנאשם יכלו הנאשמים האחרים לבצע את המעשה.

לגבי תסקיר שירות המבחן טען הסניגור כי הוא תומך בטענותיו, שכן שירות המבחן התרשם שהנאשם התקשה להתמודד עם מצבי מתח ולחץ, פעל באופן אימפולסיבי והפעיל שיקול דעת לקוי וכי הסיכוי לחזור על המעשה

הינו נמוך. עוד עולה מהתסקיר שהנאשם הביע חרטה על מעשיו וחש אמפטיה כלפי המתלונן.

הסניגור התייחס גם לחלקה של גב' מיטל שמש, שעבדה במפעל והייתה בת זוגו של אחד הנאשמים האחרים ולא הוגש נגדה כתב אישום, וביקש לזקוף לזכות הנאשם טענת אפליה.

סיכומם של דברים, ביקש הסניגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם מאסר על תנאי ולהטיל עליו של"צ. לחילופין, אם ייגזר עליו עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות, מבוקש להתחשב בהמלצת שירות המבחן, שהתקופה תהיה קצרה ביותר.

הנאשם אמר דברו אחרון. הביע צער וחרטה. סיפר שלא ידע מה לעשות ויקבל כל עונש שייגזר עליו.

דין והכרעה

8. הערך החברתי שנפגע במקרה דנן הוא שלום הציבור ושלמות רכוש. אומנם הפגיעה ברכוש היתה פגיעה קלה, ולמרבה המזל לא נגרמה פגיעה בגוף. באשר לעבירה של שיבוש מהלכי משפט הרי שהערך המוגן הוא טוהרו של ההליך הפלילי וחקר האמת.

9. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי שעולה מתיקון כתב האישום, נוסחו המתוקן של כתב האישום משקף את חלקו של הנאשם כמסייע, חלק שהוא קטן באופן משמעותי מזה של המבצעים העיקריים, שלא לומר מזערי ובסופו של דבר, כשנפתח השער, העיד המתלונן שהנאשם לקח מטף כיבוי אש ורץ לסייע לו לכבות את האש. לנאשם לא היה מניע וגם לא סיבה, מלבד אישיותו החלשה והלחץ שהופעל עליו מצד המעורבים האחרים. הדברים באו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן כפי שצינתי לעיל.

10. באשר לנזק הצפוי מביצוע העבירה, אין לי אלא לחזור על הגישה בפסיקה ביחס לעבירות ההצתה. הנאשם קשר קשר עם האחרים להצית את רכבו של המתלונן, איתו כלל לא היה לו סכסוך. הנזק שצפוי להיגרם מהצתה עשוי להיות חמור. לא אחת קבע בית המשפט העליון כי עבירת ההצתה חמורה ביותר משום שהיא מסוכנת לחיים ולרכוש וגלום בה פוטנציאל הרסני משום שתחילת המעשה ידוע, אולם סופו לוט בערפל.

העבירה האחרת עניינה שיבוש מהלכי משפט ובכך יש פגיעה משמעותית בשלטון החוק ובאכיפתו. במעשה זה יש משום חתירה תחת רשויות החקירה והחוק, והפרעה למלאכתן בגילוי האמת. כשנודע שמעורבים בפרשה נדרשים לחקירה במשטרה, הוחל בתיאום גרסאות. הנאשם פגש באחר ולבקשתו מחק את כל רישומי שיחות הטלפון ומספר הטלפון ממכשיר הטלפון הנייד שלו והונחה שלא לשתף פעולה עם חוקרי המשטרה.

11. הנזק שנגרם בפועל, הוא נזק לרכוש בלבד. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהנזק הנפשי שנגרם למתלונן, עת נפתחה דלת הנוסע ואל המשאית הושלכו שני בקבוקי תבערה.
12. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות עבריינית ושני מעשי העבירה בוצעו בתקופה אחת, שעה שנוצל אופיו החלש כמו גם אופי תפקידו. בשני האירועים ניכר כי הנאשם לא היה היוזם וגם לא נטל חלק פעיל באירוע עצמו, אלא חבר לאחרים בנוכחותו במקום, ובהיגררותו אחריהם לאחר מכן בהסתרת הדברים.
- לזכותו של הנאשם העיד המתלונן עצמו, כמו גם מעסיקיו, המשבחים עבודתו ומוכנים להחזירו לעבודה עם סיום ההליך המשפטי.
13. בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בהם, לנסיבות הספציפיות הקשורות בביצוע העבירה לרבות רמת הסיכון, הנזק המועט יחסית, והעובדה שהנאשם סייע לכבות את האש, הביע חרטה ואמפטיה כלפי המתלונן ותסקיר שירות המבחן בא בהמלצה חיובית, **מתחם העונש ההולם לשתי העבירות יחד נע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.**
14. באשר לגזירת העונש הראוי, בנוסף על השיקולים שנימנו לעיל, אני לוקחת בחשבון את גילו הצעיר יחסית, עברו הנקי והיעדר סממנים של דפוס עברייני מורשש ואת המלצת שירות המבחן כפי שהיא באה לידי ביטוי בתסקיר. לאור כל האמור לעיל, שוכנעתי שבמקרה דנן ראוי להימנע משליחת הנאשם למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח ולכן אני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 13.11.2014.
- ב. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שתוך שנתיים מיום סיום ריצוי עבודות השירות לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע.
- ג. הנאשם יתייצב אצל הממונה על עבודות השירות בהתאם להזמנה שיקבל והממונה יודיע על מועד תחילת ריצוי עבודות השירות לבית המשפט ולב"כ הצדדים.
- המזכירות תשלח העתק ההחלטה לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד טבת תשע"ה, 5 בינואר 2015, במעמד הצדדים.

מיכל ברנט, שופטת